

5 PIESE SIMPLE DE PASTE

- pentru copii mici -

Titlu scenetă	Descriere
1. Toate vorbesc despre El	<i>Scenetă în versuri pentru copii preșcolari sau școlari mici. Paștele vine o dată cu primăvara și cu reînvierea naturii. Toate parcă ne învață despre Isus.</i>
2. Povestea măgărușului din Ierusalim	<i>Scena din preajma răstignirii lui Isus este văzută prin ochii unui măgăruș. Pote fi un copil îmbrăcat în acest animal sau o marionetă din cârpă mânuită de cineva.</i>
3. Patru ramuri	<i>Scenetă ușoară în versuri. 4 ramuri ale unui copac au crescut viguroase și își imaginează că vor ajunge diverse lucruri utile din lemn. Dar niște iudei le taie și din ele este confecționată crucea lui Isus. Chiar și așa, ele realizează că visele li s-au împlinit.</i>
4. Minunea din junglă	<i>Scena morții și învierii Domnului se mută sugestiv într-o junglă plină de animăluțe. Este o metodă minunată de a vorbi copiilor despre ce s-a întâmplat la Paște dar este plină de învățăminte și pentru adulți.</i>
5. Tabloul Salvării	<i>Povestea planului lui Dumnezeu cu omenirea pierdută este prezentată simplu copiilor prin 3 tablouri pictate de un copil-pictor. Dar chiar dacă Salvarea prin cruce a fost oferită în dar oamenilor, aceștia fac din ea un spectacol ieftin comercial de Paști, plin de tradiții și povești. Bună și pentru adulți!</i>

Toate scenetele conțin indicații scenice, sugestii de decor și costume, măști de animale de printat (pentru Minunea din junglă) precum și cele 3 tablouri pentru ultima scenetă. Contactați-ne pentru pentru orice alte nelămuriri.

Autor: scenete originale de Daniela K, www.romediacrestin.info . A nu se modifica, publica, afișa pe internet sau distribui fără acord.

1.TOATE VORBESC DESPRE EL

-piesă pentru preșcolari și scolari mici de Paște sau Ziua Mamei-

Personaje:

Ghiocel
Copac cu muguri
Omul de zapadă
Mieluț
Copil

Copilul (la o fereastră- ramă din carton sau din lemn)

Astăzi e mai cald afară
Vreau să ies și să mă joc
Unde-i omul de zăpadă?
Parcă nu-l mai văd deloc.

Iese și încearcă să ridice un om de zăpadă topit.

Omuleț cu nas de morcov
Ce-ai pățit de stai pe jos?
Am muncit atât la tine
Și erai așa frumos...
(plânge)

Omul de zăpadă: (un copil acoperit cu un cearșaf alb, cu un morcov și o cratiță lângă el. Poate avea doi ochi negri cusuți sau lipiți)

Stai, nu te-ntrista copile.
Chiar de trece timpul meu.
Toate lucrurile-n lume
Trec. Așa vrea Dumnezeu.

A fost iarnă, ger, zăpadă,
Primăvara vine-acum
O să vezi iar flori frumoase
Și pomi înfrunziți pe drum.

Copilul:

Tu, un bulgăraș de gheață,
Îmi vorbești de Dumnezeu?

Omul de zăpadă:

Tot ce e creat sub soare
Îți vorbește, nu doar eu.

Copilul: (dă cu piciorul în cratiță și se depărtează supărat):

Cum să cred aceste lucruri?
Ești zăpadă și atât!

2.Povestea măgăruşului din Ierusalim

- piesa de Paste-

AUDIENȚA: copii

PERSONAJE:

- Magarusul Timotei, mama lui magarita Rita (pot fi copii imbracati in animale sau papusi care se manuiesc). Vorbele magarusului pot fi citite din spatele scenei, la microfon iar magarusul mimeaza.
- copilul evreu Beniamin
- Stapanul
- 3 ciobani

Actul 1:

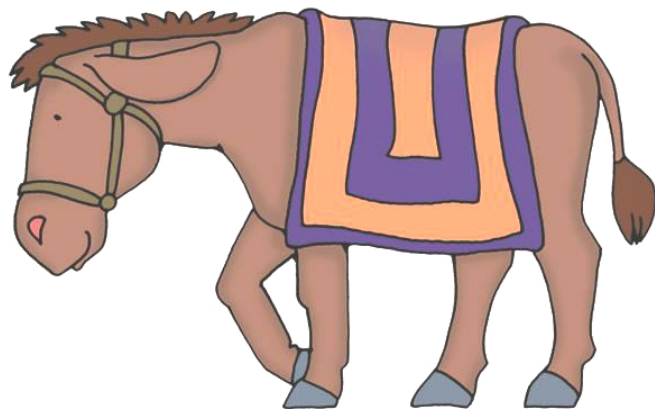
DECOR- *Grajd cu o iesle din care mananca magarusul si mama lui.*

Magarul Timotei (spre public): **B**ună! Eu

sunt Timotei, un măgăruş din orasul Ierusalim. Mai bine zis dintr-un sătuc de la marginea orasului. Dar ce contează. Am venit pe lume intr-un loc sfant si vizitat de multi iudei. Dacă mă catăr pe movila din spatele curtii, pot să văd cetatea cea mare a Ierusalimului. Are in mijloc un templu si multi iudei vin să se inchine.

Anul trecut de Paste, aveam numai cateva luni. N-am văzut in viata mea asa puhoi de oameni cati au venit in oras: femei, bărbați, copii, bătrani... de peste tot din țară. Vin la templu să se roage si să aducă jertfe lui Dumnezeu. Curtea si casa noastră au fost pline de musafiri. Nu prea inteleg eu ce e cu credinta asta. Sunt doar un măgăruş neînsemnat.

Arata spre mama lui :

Ea este mama mea, măgărita Rut. E foarte harnică si stăpanul meu o iubeste mult. El este un om credincios. Impreună cu familia lui, merge des la sinagogă. Nu stiu ce face acolo pentru că eu nu am putut intra niciodată. Măgărușii nu au voie peste tot. Treaba unui măgar este să stea in grajd si să care greutate. Să-și ajute stăpanul adică. Doar de aceea primeste mancare. ,Intr-o zi Beniamin, baiatul mai mic al stăpanului mi-a spus :

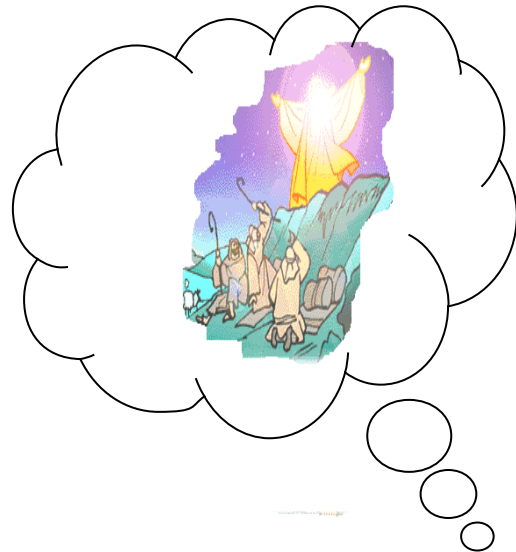
Beniamin :

- “Cine nu munceste să nu mănance” (...) Asta ne-a învățat azi la sinagogă. Cred că esti destul de mare ca să ma ajuti să duc mancarea pe camp la muncitori.

Il ia de capastru si il trage dupa el.

Magarul Timotei (urmandu-l pe baiat): De atunci il duc pe băiat in fiecare zi cu mancarea si băutura la oamenii angajati de stăpan la culesul recoltelor. Adică nu chiar in fiecare zi: stăpanii mei si toti locuitorii Ierusalimului respecta cu sfintenie Sabatul, ziua Domnului, asa cum o numesc ei. Atunci nu se lucrează si pot si eu să mă odihnesc.

Ies amandoi.

Actul 2:

Din nou in staul.

Magarul Timotei :

- Iarna este mai greu. E frig si prin adapostul nostru suflă vantul. Părul meu nu-i deajuns de mare ca să mă apere de frig. Stau strans băgat in paie langă mama. Nimeni n-ar trebui să stea afară pe o astfel de vreme. Dar am auzit de curand o povestire. Se apropie iar Pastele si niste rude din Betleem ale stăpanului au venit la templu. Ei sunt ciobani si rar pot lăsa turmele ca să vină la Ierusalim. Nu mai era loc in casă si cativa au dormit pe paie curate, la noi in grajd. Nu m-am supărat că nu era asa de frig afară. Au stat de vorbă cu stăpanul pană tarziu. Unul dintre ei, cu o mustacioră brumărie, a inceput discutia cu o intrebare.

Cioban 1:

- Te văd om credincios si drept, vere. Crezi tu in Fiul lui Dumnezeu?

Stăpanul (*privindu-i incurcat si asezandu-se langă iesle*).....

3.PATRU RAMURI

Personaje-

4 copii-crengi, povestitorul, doi țărani iudei, câțiva soldați romani, câțiva iudei

Decor: în dreapta un pâlcc de copaci desenați. în mijloc un inel de carton îmbrăcat în maro (tulpina). În el stau patru copii cu tricouri sau cămăși verzi (unul înalt, unul gras, unul delicat, unul mic) care au în mâini crenguțe cu frunze verzi și le țin în sus și lateral.

În stânga este un atelier de tâmplărie simplu improvizat din bețe, scânduri, așezat cu partea laterală spre sală.

În mijloc este o ridicătură (dealul Golgotei).

Povestitorul:

Un copac cum sunt mulți alții
Se-nălța puternic sus
Creștea iute și-n grosime
Și era frumos nespus!

Se-nfoia plin de mândrie
Pe deasupra tuturor.
Crengile lui viguroase
Se certau în limba lor.

Creanga 1:

Eu sunt creanga cea mai lungă!
Stiți ce-aș vrea s-ajung cândva?
Ușă spre o casă mare-
Mulți prin mine vor intra.

Creanga 2:

Iar eu sunt cea mai voinică
O fântână-aș vrea să fac.
Însetații să bea apă,
În răcoare să-i îmbrac!

Creanga 3:

Eu sunt cea mai delicată,
Vreau să fiu un tron sculptat
Ca să port un mare rege,
Un stăpân adevărat!

4. MINUNEA DIN JUNGLĂ

– scena morții și învierii Domnului se mută sugestiv într-o junglă plină de animăluțe-

Personaje:

Isus- leul

3-4 farisei și preoții- vulpi

Pilat- elefantul gras

3-4 soldați romani- crocodili

Satan- șarpele

Maria și Maria Magdalena- 2 veverițe

Ucenicii lui Isus- animăluțe diverse

Mulțimea: 1 iepuraș, 1 hipopotam, 1 urs, 1 girafă, 1 maimuță, 1 cămilă, 1 papagal, 1 panteră, 1 zebra

Copiii sunt costumați în animăluțe sau au doar măștile animalelor respective. În anexe aveți câteva exemple de măști.

Scena 1

Decor – mai mulți copaci și tufișuri așezate în cerc, un fel de luminiș. (pot fi și desenați în spate și mai în față câteva crengi). În spate este desenat un templu ciudat, într-o râună, sau chiar se poate construi unul rustic din crengi, bușteni, pietre.

Pe scenă intră mai multe animăluțe vorbind agitat:

Iepurașul:

- Ați auzit? Fiul Marelui Rege Leu o să vină astăzi în poiana noastră!

Zebra:

- Ce zvonuri împrăștii tu, Ureche Bleagă, cine mai e și ăsta?

Iepurașul:

- Cum, nu știi? Este cel care a mers peste tot, în toată jungla noastră, chiar și mai departe la vecini, vindecând și făcând minuni.

Girafa (cineva mai înalt) lungindu-și gâtul:

- Unde, unde este? Am auzit și eu de El, vreau să-l văd.

Un hipopotâm:

- Și eu îl cunosc pe Fiul, mi-a îndreptat lăbuța!

O maimuță:

- Eu eram bolnavă de mic pui și El a venit și m-a vindecat la rugămintea mamei mele!

Pantera:

- Eu nu vedeam și acuma văd... Doar ce s-a atins de ochii mei.

O cămilă:

- Eu am văzut cum a înmulțit mâncarea. Peste 5000 de animale au mâncat în acea zi!

Un urs sfătos:

- Eu mă gândesc dacă nu cumva El este cel care ne va scăpa de sub robia crocodililor.

Un papagal:

- Eu cred că poate orice! Pe vărul meu din Valea Nain, singurul fiu al mătușii mele văduve, chiar l-a ridicat din morți!

3-4 vulpi vin într-o parte și ascultă ce vorbesc ceilalți

O vulpe (de fapt vulpile sunt preoții, fariseii) îmbrăcată cu roba lungă neagră și cu ornamente vine nervoasă:

- Ia mai taci, păpușă de pene! Ce știi tu, ești prost și fără carte. Și toată lumea știe că ai o gură mare și repeți tot felul de bârfe! Și voi ce v-ați strâns aici ca netoții? De unde ați scos povestea asta că leul ăla slăbănog ar fi Fiul Marelui Rege al Juglei? Blasfemie! Cine sunteți voi să faceți teologie?

Iepurașul:

- Vine! Se apropie! Hai să-l întâmpinăm cum se cuvine!

Animalele sar entuziasmate, rup crengi și le pun în calea Leului, doar vulpile rămân deoparte privind totul cu dispreț.

Toate strigă:

- Osana! Binecuvântat fie cel care vine în numele Marelui Rege!

Intră Leul pe un măgar, privind umil în jur. Pe lângă el sunt câțiva ucenici cu măști de vererițe, căprioară, îmbrăcați în ucenici. Leul traversează scena și iese însoțit de grămadă de animale gălăgioase care se împing să-l atingă. Rămân doar vulpile.

Vulpe 1: Ați văzut? Credeți că acest pui de leu este blând și nevinovat ca un mieluşel.

Dar când-colo, a ridicat toată cetatea noastră în picioare. De fapt întreaga țară scornește povești despre el, care de care mai ciudate.

5. TABLOUL SALVĂRII

Un pictor mimează că pictează ceva pe niște foi așezate pe un suport (desenele sunt cu spatele la spectatori, nu se văd).

Povestitorul:

- Dumnezeu se poate asemăna cu un pictor iscusit. El a creat toate lucrurile și le-a făcut minunate! Planete, vegetație, ape, animale, o pereche de ființe umane, toate arătau perfect!

Pictorul privește încântat pictura lui. Apoi o ia în mână, se apropie de spectatori și le-o arată mândru. Pe ea sunt pictate elementele creației.

Merge cu desenul, îl pune la loc pe suport, apoi merge și strânge acuarelele, le curăță cu atenție.

Povestitorul:

- Când toate erau bune și nimic rău nu exista în lume, primii oameni, prin neascultarea lor de Dumnezeu, au adăugat ceva nou tabloului perfect al Creatorului: pe Satan și păcatul. Toți urmașii lor de atunci au fost păcătoși iar în lume lucrurile au mers din rău în mai rău.

Pictorul se întoarce lângă pictura lui și se sperie, își pune mâinile în cap, dă trist din cap a dezaprobare. Ia a doua planșă și o arată publicului. O duce apoi înapoi, o așează la loc trist și se plimbă gânditor e lângă ea. Ia pensula, îi mai vine câte o idee și mai întinge în culori, mimează că mai adaugă câte un detaliu.

Povestitorul:

- Cu tristețe, a tot căutat soluții pentru lumea pierdută. Dar nici potopul, pedepsele aspre, nici alegerea unui popor cărora le-a trimis legi divine și prooroci, nici multele animale aduse ca jertfă pentru greșelile oamenilor, nimic nu a reușit să facă omenirea mai bună și fără păcat.

Pictorul dă din cap dezamăgit. Se întoarce cu spatele la tablou și se așează jos trist, își ia fața în mâini.

Povestitorul:

- Pentru că nimic nu funcționa, totul părea pierdut pentru tabloul care-i era așa de scump inimii sale de Tată.

Pictorul se ridică și se plimbă de colo-colo, se gândește.

Povestitorul:

- Dar nu putea să-și încalce promisiunile de salvare și numai printr-o singură metodă mai putea da speranță lumii păcătoase. S-a întors la masa lui de lucru încă o dată și a început un tablou nou. A fost

așa de dureros pentru el să-l schițeze... Era un chip atât de familiar, atât de blând și de nevinovat.

Pictoul iese înafara scenei și aduce pe o tavă o pâine și o cupă. Începe să rupă trist pâinea în bucăți mici lângă pictură, apoi ridică paharul și-l arată celor din sală .

Povestitorul:

– De asemenea a știut că, pentru ca planul de Salvare să fie perfect, trebuia să folosească mai mult decât creativitate și talent în opera sa: a dăruit însuși trupul și sângele Lui sfânt pentru a o desăvârși!

Pictorul înmoaie pensula în cupă și acolo este culoare roșu aprins. Cad picături pe jos. Mimează că mai pictează ceva.

Zgomot puternic ca de cutremur. Se stinge lumina în sală.

Povestitorul:

– Întreg pământul s-a cutremurat când acest ultim tablou al Creatorului a fost gata. Dar El nu l-a ținut ascuns ci l-a adus cadou lumii întregi.

Pictorul aduce în mijlocul scenei tabloul cu Isus răstignit. Un fascicul puternic de lumină este aprins pe el.

Povestitorul (arătând spre tablou):

– N-a mai fost niciodată pe lume o astfel de compoziție plină de sensuri. I-a pus numele TABLOUL SALVĂRII și practic oamenii nu trebuiau decât să-l privească, să le pară rău de păcatele lor și să-l facă pe Isus, eroul principal al acestei cruci, Domnul și Mântuitorul lor. Veți crede că acesta este un lucru destul de ușor... dar iată ce s-a întâmplat.